

Mødet den 4. November 1909.

(For lukkede Døre.)

Fraværende: Niels Jensen, J. C. Petersen og Marinus Petersen.

1. (J. Nr. 309—1909). Kommunens **Fripladser i »den jydsk Handelshøjskole«** bortgaves til:

Alfred Andersen	$\frac{1}{2}$	Friplads
Peder Johannes Clausen	$\frac{1}{2}$	»
Carl Peter Jensen	$\frac{1}{2}$	»
Ane Kathrine Hansen	$\frac{1}{2}$	»
Selma Nielsen	$\frac{1}{2}$	»
Carla Jørgensen	$\frac{2}{3}$	»

2. (J. Nr. 20—1909): Efter Legatudvalgets Indstilling bortgaves en Portion paa 200 Kr. aarlig af »**P. Villadsen og Hustrus Legat**« til Enke Johanne Marie Madsen.
3. (J. Nr. 311—1909). Indstilling fra Marselisborgudvalget om Genopbygning af **de nedbrændte Bygninger paa Marselisborg**. (Udsat fra sidste Møde).

Jakob Jensen forelagde Indstillingen, saaledes som den er omtalt i Referatet fra sidste Møde. Hvis der ikke blev bygget, vilde en Del af Assurancesummen gaa tabt. Ganske vist vilde man ikke bygge for hele Summen, men muligvis kunde Bygningerne blive takseret saaledes, at hele Summen vilde blive udbetalt. Endvidere skulde For-

pagteren, hvis Kontrakten ikke blev opretholdt, have en Godtgørelse paa ca. 5000 Kr., og endelig havde man et moralsk Ansvar overfor Forpagteren, som var gaaet til Forpagtningen i den Overbevisning, at denne vilde vare i mindst 7 Aar, og haabet paa, at den skulde blive forlænget til 14 Aar. Desuden kunde der sikkert opnaas forskellige for Kommunen heldige Forandringer i Kontrakten, saasom at Forpagteren fremtidig kun fik Afslag for det Maal Areal, han afstod, og ikke som nu Erstatning for 1¼ Td. Land, naar der kun afstodes 1. Td.

Magnus Nielsen kunde bedst tænke sig, at man affandt sig med Assuranceselskabet og lod Beløbet gaa i Byens Kasse. 25000 Kr. for at istandsætte de Bygninger syntes desuden overordentlig meget. Der var vel imidlertid intet at gøre, da Udvalget var enigt.

Formanden oplyste, at Udvalget havde henvendt sig til Vognmandsforeningen, som havde udtalt, at det sikkert vilde være heldigt at bortauktionere Udlejning af Jorderne, men at den dog ikke kunde paatage sig nogen Garanti i den Henseende.

Christensen havde ikke forandret sin Anskuelse fra sidste Møde, men fandt det vedblivende mest formaalstjenligt at ophæve Kontrakten og selv tage Jorden i Besiddelse. Selvfølgelig var der intet at sige til, at Forpagteren gerne vilde fortsætte, særlig hvis han kunde faa Lov til at leje Jord ud til Haver til 140 Kr. pr. Td. Land, naar han selv kun gav 40 Kr. Med Hensyn til den moralske Forpligtelse overfor Forpagteren maatte det erindres, at denne for de to første Aar kun gav henholdsvis 30 Kr. og 35 Kr. i Afgift. Hvis det ikke kunde lade sig gøre at leje Jorden ud

til Vognmændene, kunde det tænkes, at Byen selv lejede det nærmest Byen liggende ud og anvendte de 25000 Kr. til at bygge en mindre Avlsgaard i Mellemmarken. Han oplyste, at Forpagteren havde lejet ca. 5 Td. Land ud til Haver ved Epidemihuset, 10 Td. Land ud til Gartnere, samt 2 Parceller ved Fiskerhuset til Vognmænd og Havebrugere.

M i k a e l J o h a n s e n følte sig tiltalt af Hr. Christensens Tanke. Han var i Udvalget gaaet med til Indstillingen særlig af Hensyn til Forpagteren, men kunde godt indse, at 25000 Kr. var en stor Sum for disse Bygningers Opførelse. Han henstillede at udsætte Sagen for at undersøge, om det ikke vilde være rigtigst at gaa den af Hr. Christensen foreslaaede Vej.

S i m o n s e n havde ikke været til Stede i Udvalget, da Indstillingen blev vedtaget. Skønt han ogsaa nærede Betænkning ved at anvende 25000 Kr. til Gaardens Genopbygning, og skønt han fandt Hr. Christensens Tanke meget tiltalende, kunde han dog ikke tænke sig noget Sted, hvor saadan en Avlsgaard kunde have Udsigt til at blive liggende i en længere Aarrække. Da man nu engang var kommet bort fra at have Mellemmænd mellem Kommunen og dens Lejere, burde Forpagteren ikke under nogen Omstændighed have Lov til at leje Jord ud til Havebrug.

J a k o b J e n s e n oplyste, at man fik flere Hundrede Tdr. Land disponibel til Udlejning, naar Afgravningen var færdig, saa det, Forpagteren kunde leje ud, vilde næppe faa stor Betydning. Han vilde bestemt fraraade at bygge en Avlsgaard andet Steds, da der ikke fandtes nogen dertil egnet Plads. Netop fordi Planerne om Marselisborgjordernes Udnyttelse greb ind alle Vegne, vilde det være

heldigt at forny Kontrakten med Forpagteren, saaledes at man kun fik med een Mand at gøre.

Christensen kunde tænke sig Gaarden lagt paa Mellemmarken ovenfor Prinseslottet. Det var vel lettere kun at have med een Mand at gøre end med flere, men man maatte ogsaa tage Hensyn til, hvad der betalte sig bedst. Forøvrigt kunde hele Arealet nok lejes ud til Vognmændene, saa man kunde blive helt fri for at bygge. Det afgravede Areal vilde meget vanskeligt kunne lejes ud til Haver, eftersom Mulden var fjernet. Man burde i sin Tid have tænkt derpaa og truffet Aftale med Entreprenøren om at lægge Mulden paa igen.

Formanden gjorde opmærksom paa, at man tidligere havde forsøgt at leje Jorderne ud, men kun med ringe Resultat. Man kunde jo imidlertid forsøge igen, for at bygge en Avlsgaard vilde næppe betale sig.

Jakob Jensen hævdede, at det vilde have været en meget kostbar Historie, ca 4000 Kr. pr. Td. Land, om man skulde have lagt Mulden paa igen. Forøvrigt havde Udvalget tidligere lejet afgravet Jord ud til Havebrug. For 25000 Kr. kunde man næppe bygge en Avlsgaard, der kunde passe til Arealet. At lægge Gaarden oppe paa Bakken ovenfor Prinseslottet vilde i hvert Fald være meningsløst.

Christensen vidste meget vel, at afgravede Arealer var lejet ud til Havebrug, nemlig til Forsøgshaverne, men inden disse kom i Drift, blev der kørt Muld paa. Da Afgravningen begyndte, skulde man have truffet Overenskomst med Entreprenøren om at lægge Mulden paa igen, saa vilde dette sikkert ikke have kostet 4000 Kr. pr. Td. Land. Maaske kunde en Avlsgaard ikke bygges

for 25000 Kr., men den kunde dog i Modsætning til den nuværende Gaard blive liggende i en Aarrække, og der kunde vel ogsaa findes en anden Plads end Bakken ved Prinseslottet.

Samuelson antog nok, man kunde faa Jorden lejet ud, da der var stærk Efterspørgsel efter Haver. Det syntes ham mærkeligt at bygge Gaarden op igen, saa han skulde anbefale, at man forsøgte at leje Jorden ud.

Sagen udsattes.

4. De foreliggende Andragender om **Fritagelse for Hundeafgift** fra

- a. (J. Nr. 18¹¹—1909). Cathrine Nielsen,
 - b. (J. Nr. 18¹⁴—1909). W. Bumiller,
 - c. (J. Nr. 18¹⁵—1909). E. Johnsen,
 - d. (J. Nr. 18¹⁶—1909). Enke Christensen,
 - e. (J. Nr. 18¹⁷—1909). A. Stellfeld,
 - f. (J. Nr. 18¹⁸—1909). Rs. Nielsen og
 - g. (J. Nr. 18¹⁹—1909). L. Jensen
- bevilgedes.

5. (J. Nr. 18¹²—1909). Det foreliggende Andragende fra Johanne M. Hammer om **Fritagelse for Hundeafgift** kunde ikke bevilges.

6. (J. Nr. 315—1909). Det foreliggende Andragende fra Overretssagførererne Selmer & Secher om Tilladelse til Optagelse af et Tillægslaan paa 5000 Kr. i »**Aarhus højere Pigeskole**« forud for en den $\frac{5}{6}$ 1890 tinglæst Deklaration i Ejendommen bevilgedes.

